

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/96/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5411202950
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2013:5411202950.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: N. H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., R. XX/XX, zastúpený Mgr. Ľubomírou Beňovou, advokátkou so sídlom v Komárne, Župná 1147, proti žalovanému: Y. Ľ., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. W., T. XXXX/XX, zastúpený JUDr. Róbertom Slamkom, advokátom so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1735/29, v konaní o vydanie vecí oproti vráteniu kúpnej ceny, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný vydať žalobcovi hnutelné veci:

- použitý posilňovací stroj STAR TRAC INSTINCT CHEST PRESS;
- použitý posilňovací stroj STAR TRAC INSTINCT SHOULDER PRESS;
- použitý posilňovací stroj STAR TRAC INSTINCT GLUTE PRESS;
- použitý posilňovací stroj STAR TRAC INSTINCT VERTICAL ROW;
- použitý posilňovací stroj STAR TRAC INSTINCT LAT PULLDOWN;
- použitý posilňovací stroj STAR TRAC INSTINCT DUAL INNER/OUTER THIGH;
- použitý posilňovací stroj STAR TRAC INSTINCT DUAL LEG EXTENSION/CURL;
- použitý posilňovací stroj DUAL ADJUSTABLE PULLEY s hrazdou;
- použitý posilňovací stroj TECHNOGYM SELECTION MULTIPOWER;
- použitý posilňovací stroj TECHNOGYM SELECTION EASY CHIN DIP a
- použitý posilňovací stroj TECHNOGYM SELECTION ADJUSTABLE BENCH, ktoré tvorili predmet kúpno-predajnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim dňa 22.04.2011 oproti vráteniu časti kúpnej ceny vo výške 6.972,- eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

O trovách tohto konania bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajší súd 01.08.2011 sa žalobca prostredníctvom svojho zástupcu voči žalovanému domáhal vydania hnuiteľných vecí: použitý posilňovací stroj STAR TRAC INSTINCT CHEST PRESS, použitý posilňovací stroj STAR TRAC INSTINCT SHOULDER PRESS, použitý posilňovací stroj STAR TRAC INSTINCT GLUTE PRESS, použitý posilňovací stroj STAR TRAC INSTINCT VERTICAL ROW, použitý posilňovací stroj STAR TRAC INSTINCT LAT PULLDOWN, použitý posilňovací stroj STAR TRAC INSTINCT DUAL INNER/OUTER THIGH, použitý posilňovací stroj STAR TRAC INSTINCT DUAL LEG EXTENSION/CURL, použitý posilňovací stroj DUAL ADJUSTABLE PULLEY s hrazdou, použitý posilňovací stroj TECHNOGYM SELECTION MULTIPOWER, použitý posilňovací stroj TECHNOGYM SELECTION EASY CHIN DIP a použitý posilňovací stroj TECHNOGYM SELECTION ADJUSTABLE BENCH, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj náhrady trov tohto konania.

Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril 22.04.2011 kúpnopredajnú zmluvu, predmetom ktorej bol odplatný prevod vlastníckeho práva k vyššie uvedeným posilňovacím strojom za dohodnutú kúpnu cenu 15.400,- eur (ďalej len „KZ“), ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť v trinástich splátkach, a to časť vo výške 7.000,- eur pri podpise zmluvy a zostatok v dvanástich pravidelných mesačných splátkach vo výške 700,- eur vždy do 25. kalendárneho dňa toho ktorého mesiaca počnúc od 25.05.2011 (čl. 3 KZ). Tieto hnuiteľné veci boli žalovanému odovzdané 22.04.2011 na základe preberacieho protokolu. Pri podpise zmluvy žalovaný 22.04.2011 uhradil žalobcovi 7.000,- eur ako prvú splátku kúpnej ceny, pričom išlo o jedinú splátku, ktorú uhradil. Podľa čl. 7 písm. b) KZ v prípade, ak sa kupujúci dostane do omeškania so zaplatením ktorejkoľvek zo splátok po dobu dlhšiu ako 10 dní, má predávajúci právo od zmluvy odstúpiť. Nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou druhej splátky vo výške 700,- eur, splatnej do 25.05.2011 podľa čl. 3 písm. a) KZ, žalobca listom zo 14.06.2011 využil svoje právo podľa čl. 7 písm. b) KZ a odstúpil od tejto zmluvy. S poukazom na čl. 4 KZ, podľa ktorého sa zmluvné strany dohodli, že vlastníctvo zariadení, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, prejde z predávajúceho na kupujúceho až po zaplatení všetkých splátok dohodnutých v splátkovom kalendári čl. 3 KZ, vyzval žalobca žalovaného listom zo 14.06.2011 na vrátenie posilňovacích strojov, a to v lehote najneskôr do 30.06.2011. Odstúpenie od zmluvy zo 14.06.2011 s výzvou na vrátenie predmetu kúpy bolo žalovanému doručené mailom dňa 14.06.2011 a poštovou zásielkou s doručenkou, ktorú žalovaný v odbernej lehote neprevzal a bola žalobcovi vrátená ako nedoručená.

Žalobca na pojednávaní 05.10.2011 vypovedal, že KZ uzatváral so žalovaným osobne. K odovzdaniu vecí došlo v sklade jeho syna a odovzdával ich on za prítomnosti jeho syna, pri čom pomáhal aj jeden synov kamarát. KZ za predávajúceho podpisoval on. Vtedy mu bolo zaplatených aj 7.000,- eur. Zvyšok dohodnutej kúpnej ceny doposiaľ zaplatený nebol. So žalovaným bol v prvotnom kontakte jeho syn Mgr. G. J.. On bol so žalovaným v styku len pri uzatváraní KZ a vydaní vecí. Pokiaľ vie, žalovanému bol návrh KZ zasielaný vopred, takže vopred vedel, kto mu to bude predávať. Podľa jeho vedomostí mal žalovanému zmluvu odobrať jeho právny zástupca s tým, že bude mať žalovaný problém vtedy, ak nebude platiť.

Žalovaný na uvedenom pojednávaní žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Po predložení kópie dokladu zo 06.06.2011 o zaplatení kúpnej ceny, vypovedal, že dané potvrdenie mu bolo pri odovzdávaní zvyšku peňazí dané už s podpisom predávajúceho a on ho vtedy len sám podpisoval. Toto potvrdenie bolo v dvoch vyhotoveniach. Jedno si zobral syn žalobcu a druhé mu nechal. Pri uzavretí KZ bola dohoda, že syn žalobcu mu príde stroje namontovať do Námestova a privedie si za tým účelom aj ďalších chlapov. V dohodnutý deň však tento prišiel len sám a nie ráno, ako sa dohodli, ale až na obed a on musel dať chlapov na montáž. Keď odovzdával žalobcovi prvých 7.000,- eur, bol pri tom prítomný len on a syn žalobcu. Žalobca síce bol osobne prítomný pri odovzdávaní strojov, ale v kancelárii žalobca prítomný nebol, keď v nej odovzdával peniaze jeho synovi. Pri odovzdávaní peňazí podľa potvrdenia zo 06.06.2011 synovi žalovaného, bol prítomný T. L., konateľ spoločnosti PZ-BAU, s. r. o. Chvíľku bol v kancelárii aj starší syn žalobcu H. a z vedľajšej kancelárie prišiel do tej kancelárie, kde došlo k odovzdávaniu peňazí, aj pán X.. Pán L. určite videl odovzdávanie peňazí, pán X. asi nie. Zvyšok kúpnej ceny teda zaplatil takým spôsobom, ako zaplatil aj prvú splátku, keď ho zaplatil synovi žalobcu G. J.. Nevedel uviesť, prečo bol v KZ na zvyšnú časť kúpnej ceny uvedený splátkový kalendár. Zrejme to tak mali uvedené v počítači. K zmene potom došlo na základe toho, že sa mal uskutočniť ďalší obchod so spoločnosťou Rufin a vtedy mu syn žalobcu povedal, že až sa to všetko uzavrie, že z obchodu s Rufinom bude mať zľavu 10 až 15 %, ktorá sa uplatní po zaplatení strojov v spoločnosti Rufin. Províziu vo výške

10 až 15 % mu prisľúbil starší syn žalobcu H. ústne, s čím vtedy súhlasil aj G.X. J.. Týmto spôsobom nedošlo k odrátaniu z tejto kúpnej ceny z dôvodu, že Rufin v tom čase ešte neuhradil predávajúcemu celú čiastku za predávané stroje. Tiež uviedol, že v čase uzavretia KZ mal pri sebe iba čiastku 7.000,- eur. V tom čase ani nemal ďalšie voľné prostriedky, ktorými by mohol vyplatiť aj zvyšnú časť kúpnej ceny. Splátkový kalendár v KZ bol formalita, keďže vtedy už obaja verili, že ten obchod s Rufinom vyjde, keďže už vtedy bol ten obchod na spadnutie. Na doplatenie kúpnej ceny si požičal od p. L. 5.400,- eur a 3.000,- eur mal k dispozícii ako hotovosť.

Tunajší súd vo veci samej prvýkrát rozhodol rozsudkom z 05.10.2011 č. k. 5C/96/2011-40 tak, že žalobu zmietol z dôvodu, že žalobný petit, ktorým je súd viazaný, nerešpektuje, resp. opomína nutnú obojstrannú reštitúciu podľa § 457 OZ napriek nespornej skutočnosti, že na podklade KZ došlo k obojstrannému plneniu (zo strany žalovaného minimálne k čiastočnému splneniu záväzku zaplatiť kúpnu cenu), keďže žalobca požaduje len vrátenie predmetu kúpy bez vyjadrenia súčasnej povinnosti vrátiť to plnenie, ktoré sám na podklade KZ od žalovaného prijal. Konštatoval, že aj v prípade, ak by malo dôjsť k účinnému jednostrannému zápočtu pohľadávok žalobcu vyúčtovaných listom zo 14.06.2011 ako zmluvnej pokuty a úroku z omeškania oproti záväzku žalobcu vrátiť zaplatenú časť kúpnej ceny, je zrejmé, že týmto zápočtom nebol vyčerpaný celý záväzok žalobcu vrátiť žalovanému kúpnu cenu, resp. jej časť. Teda záväzok žalobcu na vrátenie ním poskytnutého plnenia podľa KZ je zo zákona podmienený jeho záväzkom voči žalovanému. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému ich náhradu nepriznal.

Na základe odvolania žalobcu prostredníctvom jeho zástupcu Krajský súd v Žiline uznesením zo 07.03.2012 č. k. 6Co/18/2012-94 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia ohľadne aplikácie ust. § 457 OZ konštatoval, že pri obojstranne zaväzujúcich zmluvách, z ktorých vznikajú synalagmatické záväzky, je reštitučná povinnosť účastníka zrušenej zmluvy vzájomná. Uviedol, že v konaní bolo nesporne preukázané, že účastníci 22.04.2011 uzatvorili KZ, predmetom ktorej boli použité posilňovacie stroje v nej presne špecifikované v čl. 1. Spornou však zostala existencia a následne aj výška dlhu žalovaného voči žalobcovi z titulu nezaplatenia časti kúpnej ceny, a teda aj samotná dôvodnosť žaloby. Listinu - potvrdenie o zaplatení kúpnej ceny zo 06.06.2011 žalobca v konaní spochybnil a navrhol okresnému súdu, aby ju žalovaný predložil v origináli so súčasným pripojením dokladov z jeho účtovníctva, ktoré vo firme vedie. Vykonanie tohto dôkazu odvolací súd označil za kľúčové pre rozhodnutie okresného súdu. Buď žalovaný dlží žalobcovi sumu 8.400,- eur alebo jeho dlh zanikol splnením v zmysle ust. § 559 ods. 1 OZ. Pokiaľ žalovaný plnil žalobcovi v zmysle zmluvy a 06.06.2011 mu vyplatil zvyšok kúpnej ceny, uvedeným dňom sa žalovaný stal vlastníkom predmetných hnutelných vecí a žalobcovi zanikla možnosť od tejto zmluvy z dôvodu uvedeného v žalobe odstúpiť. Len existencia splatnej pohľadávky žalobcu voči žalovanému môže byť podmienkou platného započítacieho úkonu žalobcu vo vzťahu k žalovanému (§ 580, § 581 ods. 2 OZ). Ďalej uviedol, že sporným zostal aj dátum odstúpenia žalobcu od KZ. Odstúpenie od zmluvy doručoval žalobca žalovanému na adresu T.W. XXXX/XX, XXX XX J. W., ktorá sa vrátila žalobcovi s poznámkou poštového doručovateľa "zásielka v odbernej lehote neprevzatá." Žalovaný na pojednávaní 05.10.2011 uviedol, že sa na uvedenej adrese zdržiava len sporadicky (chodí tam trikrát do mesiaca, väčšinou len na otočku), v dôsledku čoho mu doposiaľ odstúpenie od zmluvy ani jednostranný zápočet zo strany žalobcu neboli doručené. Z uvedených dôvodov splnomocnená zástupkyňa žalobcu doručila žalovanému na pojednávaní dňa 05.10.2011 odstúpenie od KZ učené žalobcom dňa 14.06.2011. Prejav vôle dôjde adresátovi (neprítomnej osobe) vtedy, keď sa ocitne vo sfére jeho dispozície, čo znamená, že adresát má konkrétnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu. Pritom nie je právne významné, či sa adresát s dôjdeným prejavom vôle aj skutočne oboznámil. Podľa súdnej praxe postačuje i oznámenie do poštovej schránky o uložení takejto zásielky. Žalovaný svoje tvrdenie, že sa v prevažnej miere zdržiava počas mesiaca v Námestove doposiaľ nepreukázal, a preto nie je zrejmé, či a ktorým dňom došlo zo strany žalobcu k platnému odstúpeniu od zmluvy a k následnému započítaniu vzájomných pohľadávok. V konaní teda zostalo sporným, či žalobca má ku dňu započítania (otázne je, ktorému dňu) proti žalovanému pohľadávku spôsobilú na započítanie a či nárok žalovaného na vrátenie časti sumy kúpnej ceny musí žalobca uplatňovať v súdnom konaní formou synalagmatického plnenia. Domáhať sa vrátenia plnenia bez toho, že by v žalobnom návrhu bola vyjadrená podmienenosť nárokom druhej zmluvnej strany, prichádza do úvahy, ak podľa zmluvy plnila len jedna strana alebo ak jedna z nich celé plnenie prijaté zo zmluvy vrátila už pred podaním žaloby, prípadne do doby vyhlásenia rozsudku (§ 154 ods. 1 O. s. p.) a ďalej v prípade vzájomného vrátenia peňažných plnení, keď súd - i bez kompenzačnej námietky - vykonal započítanie vzájomných plnení obidvoch strán (§ 98 O. s. p.). Povinnosť na vzájomné

vrátenie sa týka len toho plnenia, ktoré bolo poskytnuté na základe neplatnej či zrušenej zmluvy. Ak nedošlo k zániku záväzku žalobcu zaplatením kúpnej ceny žalovaným - t. j. splnením dňa 06.06.2011, uložil tunajšiemu súdu vyporiadať sa s otázkou synalagmatickosti nároku uplatneného žalobou vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu a ustáliť moment odstúpenia žalobcu od KZ a platnosť jeho započítacieho prejavu. V prvom rade uložil tunajšiemu súdu ujasniť si otázku, či zo strany žalovaného došlo 06.06.2011 k zaplateniu zvyšnej časti kúpnej ceny. Po predložení originálu potvrdenia o zaplatení kúpnej ceny zo 06.06.2011 v prípade pochybností o jeho pravosti nariadiť znalecké dokazovanie znalcom z odboru pismoznalectvo, ručné písmo, ktorým sa preukáže pravosť podpisu žalobcu na tejto listine. V prípade, že žalovaný svoj záväzok zaplatiť zvyšnú časť kúpnej ceny vo výške 8.400,- eur nesplnil, je potrebné ustáliť dátum odstúpenia žalobcu od KZ. Len samotné tvrdenie žalovaného, že sa na uvedenej adrese prevažnú časť mesiaca nezdržiava a jeho následné doručenie na pojednávaní 05.10.2011, nemusí mať žiadne právne následky v prípade, že k účinnému odstúpeniu žalobcu od zmluvy došlo prvotným úkonom zo 14.06.2011 - doporučenou zásielkou adresovanou žalovanému ešte v rámci mesiaca jún 2011. Až po ustálení týchto skutočností bude potrebné, aby súd vyriešil otázku synalagmatickosti predmetného záväzku vo vzťahu k ustanoveniu § 457 OZ a prípadnej platnosti, resp. neplatnosti započítacieho prejavu žalobcu voči pohľadávke, ktorú má voči nemu z titulu odstúpenia od KZ žalovaný.

Zástupkyňa žalobcu v ďalšom konaní v súvislosti s navrhnutou zmenou žaloby na pojednávaní 03.04.2013 uviedla, že žalobca ponecháva na úvahu súdu, či a v akom rozsahu došlo v dôsledku kompenzačných námietok žalobcu k zániku nároku žalobcu na vrátenie časti kúpnej ceny, ale žalobca pri zmene žaloby vychádzal z toho, že po zápočte zostala nevyčerpaná len suma zo zaplatenej časti kúpnej ceny vo výške 1.664,- eur. Započítavanú zmluvnú pokutu žalobca považuje za primeranú, dojednanú v súlade s dobrými mravmi, a to aj s poukazom na dohodnutý spôsob zaplatenia kúpnej ceny. Zmluvná pokuta bola dojednaná vo vyššej sume aj preto, že podľa zmluvy malo prejsť vlastníctvo z predávajúceho na kupujúceho až momentom zaplatenia celej kúpnej ceny a teda zmluvnou pokutou bola riešená aj možná škoda, ktorá by žalobcovi vznikla pre prípad nezaplatenia kúpnej ceny, užívaním predmetu kúpy a jeho neodovzdaním žalobcovi. Výška zmluvnej pokuty tiež zohľadňovala to, že nebola zaplatená pri odovzdávaní strojov ani polovica kúpnej ceny a že predmetom KZ boli hnuateľné veci, ktoré pomerne rýchlo strácajú na svojej hodnote a žalobca predpokladal, že žalovaný bude tieto veci využívať za účelom, aby dosahoval zisk. Podľa nej vykonané dokazovanie preukázalo, že medzi účastníkmi bola uzavretá KZ a po jej uzavretí nedošlo k zaplateniu časti kúpnej ceny, ktorú mal žalovaný zaplatiť v splátkach, prečo žalobca od zmluvy odstúpil listom zo 14.06.2011, ktorý poštou zaslal žalovanému. Bolo preukázané, že potvrdenie, ktorým preukazoval žalovaný zaplatenie doplatku kúpnej ceny, bolo sfaľované. Ak by si aj mal žalovaný požičať na doplatenie zvyšku kúpnej ceny 5.000,- eur, ešte stále by chýbalo 3.400,- eur na zaplatenie celého jej zostatku a v tejto súvislosti poukázala na pomery žalovaného vyplývajúce z ním doložených daňových dokladov.

Žalobca v závere konania v súvislosti s tvrdeniami zástupcu žalovaného uviedol, že Cardiofitness nie je žiadna s.r.o., ale je to súčasť obchodného mena jeho syna ako živnostníka, ktorý podniká pod obchodným menom G. J. S.. Žalovaný si bol dobre vedomý, kto vystupuje ako predávajúci, pretože táto záležitosť bola ešte pred uzavretím zmluvy medzi nimi dostatočne odkomunikovaná, zmluva mu bola zaslaná mesiac pred jej podpisom e-mailom a tiež to bolo zrejmé aj z SMS komunikácie z 24.03.2011. Žalobou sa domáha vrátenia presne tých posilňovacích strojov, ktoré boli predmetom KZ uzavretej so žalovaným v Komárne.

Zástupca žalovaného žiadal naďalej žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Predovšetkým namietal aktívnu legitimitáciu žalobcu vo vzťahu k veciam, ktorých vydania sa voči žalovanému domáha. Tvrdil, že žalovaný vždy a aj v súčasnosti považuje za subjekt, s ktorým sa dohodol na kúpe posilňovacích strojov tvoriacich predmet KZ, spoločnosť Cardiofitness, s. r. o., ktorej majiteľmi sú synovia žalobcu a s ktorou mal už predtým žalovaný zmluvný vzťah. V záležitosti odovzdania a montáže strojov konali synovia žalobcu a obchodná činnosť ohľadne takýchto strojov bola len ich záležitosťou. Podľa neho dokazovanie preukázalo, že žalovaný v čase, kedy, ako to tvrdí, vyplatil zvyšnú časť kúpnej ceny, mal dostatok finančných prostriedkov a nemal dôvod ich nevyplatiť synovi žalobcu, s ktorým vtedy jednal. Žalovaný ani nemal ako vedieť, kto podpísal potvrdenie o prevzatí peňazí, či to bol žalobca alebo niekto iný, lebo žalovaný nebol prítomný pri podpise tohto dokumentu. Žalobcovu odstúpenie od KZ považuje žalovaný za neplatné, pretože zo strany žalovaného došlo k úhrade celej kúpnej ceny. Žalobca sa v

tomto konaní domáha vrátenia strojov a naproti tomu doposiaľ nevrátil ani tú časť kúpnej ceny, ktorá mu nesporne bola žalovaným zaplatená. Žalovaný však žiada v takomto prípade vrátiť celú kúpnu cenu. Žalobcom započítavanú zmluvnú pokutu vo výške 5.000,- eur voči vráteniu kúpnej ceny, žalovaný považuje za neprimerane vysokú, ktorá z tohto dôvodu nemôže požívať právnu ochranu. Táto zmluvná pokuta bola len jednostranná - nebola recipročná. Tiež uviedol, že nebolo preukázané, že by v obálke, v ktorej mal žalobca doručovať žalovanému odstúpenie od KZ podanej na poštu 14.06.2011, mal byť okrem odstúpenia od zmluvy aj jednostranný zápočet. Napokon uviedol, že žalobný petit, resp. určenie samotného predmetu, ktorého sa žalobca dožaduje, je neurčitý a teda v prípade rozhodnutia súdu podľa tohto petitu by bol jeho rozsudok nevykonateľný. Sú používané rôzne anglické názvy samotných strojov, ktoré ani presne nie sú tie stroje, pretože boli poskladané z rôznych súčiastok, nie sú uvedené výrobné čísla jednotlivých strojov, nie je tu priložená fotodokumentácia ako ten stroj vyzerá, sú zameniteľné s inými strojmi, ktoré má žalovaný vo svojej prevádzkarni, čo označil za ďalší dôvod pre zamietnutie žaloby ako neurčitej a nevykonateľnej.

Žalovaný uviedol, že považuje konanie žalobcu a jeho synov za jednu sofistifikovanú lož voči nemu. Nikdy pred ním žalobca nepodpisoval nijaké papiere súvisiace so zmluvou, ale ani on pred žalobcom a vždy v tejto veci jednal syn žalobcu. G. J. mu povedal, že za firmu Cardiofitness on konal len ako obchodný zástupca firmy a že ekonomickú stránku firmy má na starosti mladší syn žalobcu H.. Jemu pán L. požičal 5.400,- eur a on doplácá zo svojich 3.000,- eur.

V ďalšom konaní vychádzajúc zo záverov odvolacieho súdu a ním vysloveného právneho názoru, po tom ako žalovaný predložil originál listiny zo 06.06.2011, na ktorej pravosť svojho podpisu žalobca spochybnil, tvrdiac, že takúto listinu doteraz ani nemal vo svojej dispozícii, súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom grafológom na posúdenie pravosti podpisu na potvrdení o zaplatení kúpnej ceny zo 06.06.2011. Zo znaleckého posudku znalkyne PaedDr. Eriky Strakovej č. 64/2012 z 30.10.2012 vyplýva jednoznačný záver, že podpis predávajúceho na doklade - potvrdení o zaplatení kúpnej ceny datovaného k 06.06.2011 nie je originálnym vlastnoručným podpisom žalobcu. Znalkyňa mala k dispozícii ako porovnávací materiál aj listiny podpísané žalobcom a predložené žalovaným, na ktorých žalobca označil podpisy ako svoje vlastnoručné. Súd poukazuje najmä na podpis žalobcu na Preberacom protokole z 22.04.2011 (porovnávací materiál označený znalkyňou ako „PM2“). Ide o listinu, ktorú mal práve žalovaný výlučne k dispozícii od 22.04.2011, teda aj v čase, kedy malo byť spísané potvrdenie zo 06.06.2011. Znalkyňa práve uvedený podpis označila ako podpis, u ktorého zistila pozoruhodnú morfológickú zhodu a nápadnú optickú podobnosť so skúmaným podpisom, keď žiadny iný podpis zo skúmaných podpisov žalobcu nebol významnejšie podobný až identický. Prekrytím týchto podpisov cez seba konštatovala takmer absolútnu zhodu prvých morfológických konštrukcií oboch podpisov, pričom podľa grafologickej teórie nie je možné, aby identický pisateľ vyhotovil dva identické podpisy. Uvedená skutočnosť svedčí o tom, že sporný podpis je z veľkej časti kópiou práve podpisu PM2, resp. je z veľkej časti jeho technickou napodobneninou.

Na základe výsledkov znaleckého dokazovania teda doklad, ktorým žalovaný preukazoval zaplatenie celého zostatku kúpnej ceny, nebol listinným dôkazom spôsobilým preukázať tvrdenie žalovaného, ak súčasne žalobca, počas celého konania popieral pravosť podpisu na tomto doklade, tvrdiac, že takúto listinu ani nemal v ruke predtým, ako jej originál predložil žalovaný na pojednávaní 30.05.2012.

Ako ďalšie dôkazy spôsobilé preukázať vyplatenie zostatku kúpnej ceny 8.400,- eur žalovaným synovi žalobcu G. J., ktorý mal žalovanému odovzdať predmetné potvrdenie zo 06.06.2011, žalovaný označil výpoveď svedkov T.Á. L. a Y. X.. Z výpovede svedka L. však vyplynulo, že tento nebol priamym svedkom odovzdania akýchkoľvek peňazí žalovaným niektorému zo synov žalobcu (podľa žalovaného peniaze mal žalovaný odovzdať G. J.). V kancelárii, kde podľa žalovaného malo dôjsť k odovzdaniu peňazí, uvedený svedok potvrdil prítomnosť len G.Ó. J., ktoré stretnutie sa podľa tohto svedka mohlo udiť v čase uvádzanom žalovaným a tiež uviedol, že vtedy požičal žalovanému okolo 5.300,- alebo 5.400,- eur, čo žalovanému odovzdal na chodbe pred kanceláriou a po návrate do kancelárie už nevidel, čo žalovaný s tými peniazmi urobil. Potvrdil však, že vtedy z ich rozhovoru započul, že sa bavili aj o nejakej provízií a vtedy zvyšovali hlas (rozhovor o provízií potvrdzovala aj výpoveď H. J.). Svedok Y. X. potvrdil v danom čase akurát rokovanie žalovaného s dvoma mužmi ohľadne strojov do fitnesscentra, na ktoré

rokovanie im on na požiadanie žalovaného poskytol svoju kanceláriu v J. W. na G. XX. Žalovaný pred týmto stretnutím si chcel od neho požičať okolo 5.000,- eur, ale mu ich nedal, lebo žiadne nemal, len sa dohodli, že môžu prísť rokovať do jeho kancelárie. Tiež uviedol, že následne si už žalovaný nechcel od neho v nejakom kratšom čase požičať a už sa o takýchto veciach nebavili. Pri stretnutí žalovaného s ďalšími dvoma osobami, ktoré prebiehalo v kancelárii, v ktorej sedel aj p. L., nevidel žiadne odovzdávanie peňazí. Videl, že robili niečo s papiermi a žalovaný mu pred rokováním spomínal, že ide jedna o strojech do fitnesscentra.

Ďalším svedkom, ktorý bol vypočutý ohľadne toho, čo sa malo udiať dňa 06.06.2011 v Dolnom Kubíne bol svedok Ing. H. J. (syn žalobcu), ktorý vypovedal, že bol spolu s bratom G. 06.06.2011 v Dolnom Kubíne, kedy sa stretli so žalovaným, čo už bolo po splatnosti prvej splátky, ktorú žalovaný dlžil žalobcovi. Počas spoločných rozhovorov najprv v kaviarni a potom v nejakej kancelárii, kam ich zavola žalovaný a v ktorej sedel nejaký iný pán, o ktorom sa neskôr dozvedel, že je to p. L., žalovaný jemu a ani jeho bratovi neodovzdal žiadne peniaze. Brat G. vtedy žalovaného upozornil, že ak to čím skôr nezaplatí, žalobca bude nútený odstúpiť od zmluvy. Žalovaný vtedy od nich chcel buď 3.000,- eur ako províziu od jeho brata G. za to, že mu dal číslo na jedného zákazníka, ktorému jeho brat predal stroje, hoci podľa sprostredkovateľskej zmluvy bola dohodnutá provízia len 3 % z obratu, ale nedošlo k splneniu podmienok v tejto zmluve a tak žalovanému jeho brat nemohol províziu vyplatiť, alebo žiadal zľavu zo žalobcových strojov vo výške 3.000,- eur. Keďže nedospeli k žiadnej dohode a len sa hádali, tak odišli s tým, že to dajú na súd.

Uvedené dôkazy teda nepreukázali tvrdenie žalovaného, dokonca ani len v tom rozsahu, že dňa 06.06.2011 mal žalovaný skutočne odovzdať G.X. J. akékoľvek peniaze, toľkož nie to, že to mala byť práve suma 8.400,- eur a práve na úhradu nesplatennej časti kúpnej ceny podľa KZ. Súd ohľadne danej otázky poukazuje aj na predložené daňové priznania k dani z príjmov za roky 2010 a 2011 žalovaného - živnostníka (vrátane výkazov o príjmoch a výdavkoch a o majetku a záväzkoch a jeho peňažného denníka) ako aj ohľadne spoločnosti, v ktorej ako spoločník a konateľ vystupuje žalovaný (CENTRUM DK, s. r. o., so súvahou a výkazom ziskov a strát s opisom tabuľky hlavnej knihy), z ktorých dokladov vyplýva ohľadne uvedenej spoločnosti opakovaná výrazná strata a v prípade žalovaného ako živnostníka sú uvádzané len minimálne príjmy pri podstatne vyšších výdavkoch, teda opäť strata v oboch relevantných rokoch, v kontexte s vyjadrením protistrany, že ak si aj mal žalovaný požičať od svedka L. 5.400,- eur, ešte stále by mu chýbalo na splatenie celého zostatku kúpnej ceny cca 3.000,- eur, pričom žalovaný nepreukázal žiadny vierohodný zdroj, ktorý by preukazoval reálnu možnosť, že žalovaný v danom čase disponoval takouto hotovosťou. Realnosť takejto možnosti nenasvedčuje ani to, že už pri uzavretí KZ žalovaný nezaplatil prvú splátku vo výške uvedenej v jej pripravenom návrhu, ale mal mať pri sebe menší obnos peňazí, prečo sa následne musela pred jej podpisom prerábať, resp. upravovať ohľadne zaplataenia kúpnej ceny. Tiež žalovaný nesporne nezaplatil v lehote splatnosti ani splátku uvedenú v KZ pod poradovým číslom 2 splatnú do 25.05.2011. Aj posledne zmienené skutočnosti len potvrdzujú záver súdu, ktorý vyplynul z vykonaného dokazovania, a to že žalovaný nepreukázal zaplataenie akejkoľvek sumy ako kúpnej ceny dohodnutej v KZ nad rámec sumy 7.000,- eur uhradenej žalovaným pri jej podpise ešte v Komárne, resp. v malej časti tejto sumy na druhý deň po podpise zmluvy v Námestove, a teda že skutočne nedošlo k jej zaplataeniu.

Po tom, ako bolo znaleckým dokazovaním preukázané, že žalobca svojim vlastnoručným podpisom nepotvrdil listinou datovanou k 06.06.2011 prevzatie dovtedy nezaplatenej časti kúpnej ceny a že jeho podpis na tomto dokumente bol falšovaný, keď indicie naznačené vyššie významne naznačujú tomu, že autorom falšovaného podpisu mohol byť s nie malou pravdepodobnosťou práve žalovaný, zaťažovalo v ďalšom konaní práve žalovaného dôkazné bremeno, aby preukázal svoje tvrdenie, že skutočne dňa 06.06.2011 vyplatil žalobcovi prostredníctvom syna žalobcu G. celú dovtedy nesplatenú časť kúpnej ceny, ktoré neuniesol. Nebolo preukázané ani to, že by bola vtedy žalovaným zaplataená aspoň nejaká jej časť.

V súdenom prípade si účastníci dojednali v čl. 7 KZ právo odstúpenia žalobcu ako predávajúceho od zmluvy pre prípad, ak sa žalovaný ako kupujúci dostane do omeškania so zaplataením ktorejkoľvek zo splátok po dobu dlhšiu ako desať dní.

V situácii, keď súd nemal preukázané, že by žalovaný zaplatil žalobcovi zostatok kúpnej ceny 8.400,- eur, keď podľa nesporných tvrdení účastníkov a aj samotného textu KZ mal súd preukázané zaplatenie len prvej splátky 7.000,- eur z celkovo dohodnutých 15.400,- eur, ktorý zostatok mal žalovaný zaplatiť v splátkach 2. až 13. po 700,- eur mesačne, so splatnosťou prvej splátky v tejto výške do 25.05.2011, mal žalobca právo v súlade s čl. 7 písm. b) KZ odstúpiť od zmluvy, a to prvýkrát pri omeškaní žalovaného so zaplatením v poradí druhej splátky splatnej do 25.05.2011, dohodnutej vo výške 700,- eur o viac ako 10 dní. Žalobca od KZ odstúpil listom zo 14.06.2011, ktorý zasielal žalovanému poštou doporučené na adresu žalovaného, ktorá bola uvedená v KZ (T. XXXX/XX, J. W.). Túto zásielku, ktorá bola prvýkrát neúspešne doručovaná poštovým doručovateľom žalovanému dňa 16.06.2011, si žalovaný neprevzal v odbernej lehote 18 dní a zásielka bola vrátená odosielateľovi 08.07.2011. Duplicitne bolo žalovanému dané odstúpenie doručované (a aj reálne doručené) na pojednávaní 05.10.2011. Vychádzajúc však aj z vysloveného právneho záveru odvolacieho súdu, že prejav vôle dôjde adresátovi (nepřítomnej osobe) vtedy, keď sa ocitne vo sfére jeho dispozície, t. j. kedy žalovaný mal konkrétnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu (napr. keď zásielka bola vložená do jeho poštovej schránky alebo bolo do nej vložené oznámenie o uložení takejto zásielky), pričom nie je právne významné, či sa adresát s dôjdeným prejavom vôle aj skutočne oboznámil a ak súčasne žalovaný na preukázanie svojich tvrdení, že sa na adrese, na ktorej mu bola zásielka doručovaná, zdržiaval len sporadicky alebo sa na nej v čase doručovania vôbec nezdržiaval, nenavrhol vykonať žiadne dôkazy (vyjadrenie zástupcu žalovaného na pojednávaní 28.01.2013), súd nezistiac žiadnu prekážku reálne brániacu žalovanému prevziať si uvedenú zásielku vychádzal z toho, že došlo k účinnému odstúpeniu od KZ (s poukazom na čl. 7 písm. b) KZ v spojení s § 48 ods. 1 OZ) už dňa 16.06.2011, kedy bola zásielka prvýkrát (neúspešne) doručovaná žalovanému poštovým doručovateľom a z toho dôvodu mu bolo zanechané oznámenie o jej uložení na pošte. Tomu, že žalovaný si zrejme cielene túto zásielku neprevzal, nasvedčuje aj správanie žalovaného počas tohto konania, ktorý si neprevzal v odbernej lehote ani na jednej z adries, na ktoré mu žalobca doručoval jednostranný zápočet datovaný k 11.10.2011, doručované zásielky dané na poštovú prepravu 13.10.2011, z ktorých každá má mať identický obsah (šlo o adresy okrem T. XXXX/XX, J. W., aj o adresy Y. Ľ. - S., B. C. L. XXXX/XX, B. - práve na tejto adrese žalovaný v danom čase prevádzkoval fitnesscentrum, ktoré mal presťahovať podľa žalovaného na inú adresu v Námestove až následne v máji 2012 a CENTRUM DK, s. r. o., Y. Ľ., B. U. XXXX, J. W.). Dôvody, ktorými žalovaný zdôvodňoval neprevzatie písomnosti ani na jednej z uvedených adries alebo preklenul otázky súdu v tomto smere mlčaním, súd považuje za nepreukázané a samé o sebe za tak „výrečné“, že to nevyžaduje bližší komentár a je z toho zrejma vyslovená účelovosť postupu žalovaného.

Odstúpenie od zmluvy spôsobilo zrušenie zmluvy s účinkami ex tunc (§ 48 ods. 2 OZ) a nastúpila vzájomná reštitučná povinnosť medzi účastníkmi v zmysle § 457 OZ.

Žalobcovi vznikla povinnosť vrátiť žalovanému ním zaplatenú časť kúpnej ceny 7.000,- eur oproti povinnosti žalovaného vrátiť žalobcovi predmet kúpy, ku ktorému aj do času, kým nedošlo k odstúpeniu od KZ nadobudol s ohľadom na čl. 4 zmluvy vlastnícke právo, stratil titul oprávňujúci užívanie predmetu kúpy.

Danú synalagmatickosť, ktorá v žalobe pôvodne vyjadrená nebola (tento nedostatok bol hlavným dôvodom zamietnutia žaloby tunajším súdom v jeho predchádzajúcom rozhodnutí, bez potreby vykonania ďalšieho dokazovania) už obsahuje zmena žaloby navrhnutá zástupcom žalobcu na pojednávaní 03.04.2013, na ktorom bola aj súdom pripustená a ktorá je obsahovo zhodná so znením výrokovej časti tohto rozsudku, vyjmúc výšky sumy, ktorú má žalobca vrátiť žalovanému (časti žalobcom obdržanej kúpnej ceny od žalovaného, ohľadne ktorej nedošlo k účinnému jednostrannému zápočtu).

Pokiaľ ide o jednostranné zápočty, a to jednostranný zápočet listom zo 14.06.2011, predloženým súdu za prítomnosti žalovaného a jeho zástupcu na pojednávaní 05.10.2011 a aj ďalší zápočet listom z 11.10.2011, súd považoval za čiastočne a aj to len v malej časti dôvodný zápočet podaním zo 14.06.2011. Ním si žalobca uplatnil jednak podľa čl. 7 písm. a) KZ voči žalovanému úroky z omeškania vo výške 0,2 % za každý deň omeškania z nesplatennej časti kúpnej ceny, čo predstavuje zo sumy 8.400,- eur a za obdobie od 26.05.2011 do 14.06.2011 sumu 336,- eur. Ďalej si uplatnil zmluvnú pokutu vo

výške 5.000,- eur podľa čl. 7 KZ so zdôvodnením, že žalovaný doposiaľ neuhradil splátku časti kúpnej ceny 700,- eur splatnú 25.05.2011 a dostal sa do omeškania (s jej zaplatením) v dobe dlhšej ako 10 dní. Nakoľko dňa 14.06.2011 došlo zo strany žalobcu k odstúpeniu od KZ, uvedené sumy 5.000,- eur + 336,- eur ako svoje splatné pohľadávky voči žalovanému, žalobca jednostranne započítal so svojim záväzkom voči žalovanému z titulu vrátenia žalovaným uhradenej časti kúpnej ceny vo výške 7.000,- eur. Rozdiel (započítaním nekrytý) vyjadril ochotu uhradiť žalovanému v deň odovzdania a prevzatia predmetu kúpy podľa KZ.

Ohľadne zápočtu sumy označenej v jednostrannom zápočte ako úroky z omeškania súd uvádza, že v skutočnosti podľa znenia čl. 7 písm. a) KZ, na ktorý tento zápočet odkazuje, ide o zmluvnú pokutu, dojednanú pre prípad omeškania žalovaného s platením kúpnej ceny. Je zrejmé, že v čase vyhotovenia tohto jednostranného zápočtu (k 14.06.2011) ešte nebol žalovaný v omeškaní so zaplatením celého zostatku kúpnej ceny 8.400,- eur, z ktorej si žalobca „vyrátal úroky“ vo výške 0,2 % denne za obdobie od 26.05.2011 do 14.06.2011, ale v tom čase bol v omeškaní so zaplatením len jednej splátky, a to splátky poradové číslo 2 splatnej do 25.05.2011 vo výške 700,- eur. Preto za uvedené obdobie vzniklo žalobcovi požadovať voči žalovanému zaplatenie zmluvnej pokuty (len) zo sumy 700,- eur za obdobie od 26.05.2011 do 14.06.2011 vo výške 0,2 % denne, čo po vyčíslení predstavuje sumu 28,- eur. V tejto časti súd považoval jednostranný zápočet za dôvodný aj napriek „pochybeniu“ v označení tohto záväzku, keďže práve z odkazu na čl. 7 písm. a) KZ je dostatočne zrejmé, aký konkrétny nárok si žalobca voči žalovanému uplatnil a súčasne jednostranne započítal.

Aj druhý žalobcom započítavaný nárok voči žalovanému oproti záväzku žalobcu vrátiť žalovanému vyplatenú časť kúpnej ceny 7.000,- eur mala predstavovať zmluvná pokuta uplatnená s odkazom na čl. 7 písm. b) KZ. Podľa uvedeného ustanovenia, v prípade, ak sa kupujúci dostane do omeškania so zaplatením ktorejkoľvek zo splátok po dobu dlhšiu ako desať dní, má predávajúci právo od zmluvy odstúpiť. V prípade odstúpenia predávajúceho od zmluvy pre nezaplatenie kúpnej ceny zo strany kupujúceho alebo z dôvodu omeškania kupujúceho so zaplatením kúpnej ceny sa kupujúci zaväzuje zaplatiť predávajúcemu zmluvnú pokutu vo výške 5.000,- eur.

Nárok na zaplatenie uvedenej zmluvnej pokuty podľa tohto ustanovenia mal byť viazaný na súčasné splnenie dvoch podmienok, a to 1/ omeškanie kupujúceho so zaplatením ktorejkoľvek splátky po dobu dlhšiu ako 10 dní (predpoklad závislý od správania výlučne žalovaného) a 2/ odstúpenie predávajúceho od kúpnej zmluvy (predpoklad závislý výlučne od vôle žalobcu, či tento pre prípad kvalifikovaného omeškania žalovaného využije právo odstúpiť od zmluvy alebo nie a len v prípade realizácie svojho práva na odstúpenie od zmluvy - výkonu tohto práva mal súčasne vzniknúť záväzok žalovaného na zaplatenie zmluvnej pokuty). Moment vzniku práva na zaplatenie zmluvnej pokuty bol viazaný k okamžiku zrušenia zmluvy v dôsledku odstúpenia od zmluvy a tým k momentu zániku záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy jej účastníkom. Nešlo by o situáciu, ak by ešte pred zánikom záväzku zabezpečeného zmluvnou pokutou vznikol predávajúcemu nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Len v prípade, ak by účastníkovi zmluvy vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty ešte skôr ako došlo k zániku zmluvnou pokutou zabezpečeného záväzku, by zostal zachovaný nárok na zmluvnú pokutu, ale len v obmedzenom rozsahu pokiaľ ide o časové obdobie, a to konkrétne len do doby platného odstúpenia od zmluvy (rozsudok NS SR sp. zn. MCdo 264/2002). Od momentu odstúpenia od zmluvy podľa názoru súdu nie je možné si takýto nárok uplatňovať. Ide teda o neplatné dojednanie. Keďže cieľom záväzku z dohody o zmluvnej pokute je zabezpečiť splnenie iného zmluvného záväzku, záväzok vyplývajúci z dohody o zmluvnej pokute má povahu akcesorického záväzku. Odstúpením od zmluvy zanikajú pre svoju akcesorickú povahu aj vedľajšie záväzky, závislé od existencie hlavného záväzku, ktorým je aj záväzok na zaplatenie zmluvnej pokuty (okrem vyššie uvedenej situácie, ak samotným skorším porušením zmluvy pred jej zrušením už vznikol medzi zmluvnými stranami nový právny vzťah, ktorý už nemá vo vzťahu k pôvodnému zabezpečenému záväzku akcesorickú povahu a na existenciu ktorého nemá zánik zabezpečeného zmluvného záväzku vplyv). V danom prípade naviac žalobca nepreukázal, že by uvedený jednostranný zápočet doručil, resp. písomne doručoval skôr, ako na pojednávaní 05.10.2011 - § 41 ods. 3 O. s. p. (jeho tvrdenie, že sa tak malo stať už v rámci zásielky, ktorou prvýkrát doručoval žalovanému odstúpenie od KZ zostalo nepreukázané a v tomto smere takýto záver vyplýva aj z rozhodnutia odvolacieho súdu). Právo na zmluvnú pokutu si žalobca preukázateľne uplatnil voči žalovanému až s odstupom viac ako 3 mesiacov po zrušení zmluvy v dôsledku odstúpenia od nej

žalobcom. S ohľadom aj na to, ako bola zmluvná pokuta v zmluve naformulovaná (zrejme prioritne z vôle žalobcu, ktorý pripravil návrh zmluvy), kedy vznik nároku na jej zaplatenie bol viazaný nielen na predpoklad porušenia zmluvnej povinnosti žalovaným, ktorej splnenie mala zabezpečiť, ale súčasne aj na výkon práva žalobcom (čo je zákonom neprípustné - nemožno viazať nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty na výkon práva ktorejkoľvek zmluvnej strany), nemohlo dôjsť k započítaniu zmluvnej pokuty, keďže právo na ňu nevzniklo. Jednostranný zápočet žalobcu ohľadne sumy 5.000,- eur voči pohľadávke žalovaného na vrátenie kúpnej ceny teda nebol dôvodný. Vzhľadom na uvedené potom nebolo potrebné zaoberať sa obranou žalovaného, namietajúceho neprimeranú výšku zmluvnej pokuty (dosahujúcej cca 1/3-inu celkovej kúpnej ceny, resp. viac ako 1/2-icu tej jej časti, ktorá nebola žalovaným zaplatená pri uzavretí zmluvy), ktorá mala byť podľa neho v rozpore s dobrými mravmi.

Súd považoval za nedôvodnú a výslovne za účelovú obranu žalovaného prostredníctvom jeho zástupcu, pokiaľ sa tento snažil spochybniť vlastníctvo žalobcu k predmetu kúpy pred uzavretím KZ namietajúc aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, tvrdiaceho, že skutočným predávajúcim mala byť spoločnosť Cardiofitness, s. r. o., a tiež pokiaľ namietal neurčitost' žalobného petitu pokiaľ ide o špecifikáciu vecí, ktorých vydania sa žalobca domáha, s ktorými argumentmi „vyrukoval“ prakticky až v záverečnej reči bez navrhnutia akýchkoľvek dôkazov spôsobilých preukázať nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu. Žalovaný (jeho zástupca) ani nepreukázal faktickú existenciu subjektu, ktorého mal považovať za skutočného predávajúceho (bez doloženia, resp. preukázania nejakých relevantných skutočností, ktoré by preukazovali alebo dostatočne nasvedčovali takejto možnosti). Ani žalovaný nespochybňoval prítomnosť samotného žalobcu na mieste v čase, kedy došlo k uzavretiu KZ a čase bezprostredne tomu predchádzajúcemu a nasledujúcemu, hoci súčasne tvrdil, že neboli súčasne prítomní pri podpise zmluvy ním a žalobcom a teda že nevidel žalobcu podpisovať zmluvu. Prítomnosť žalobcu na danom mieste a jeho jednanie so žalovaným (spolu so synom G.) potvrdzovala aj manželka žalobcu Ing. N. J.Á., pričom medzi blízkymi rodinnými príslušníkmi žalobcu ani nebol rozpor, kto je skutočným vlastníkom predmetu kúpy. Prítomnosť žalobcu na mieste kúpy nepriamo potvrdzuje aj to, že zmluva sa tesne pred podpisom prerábala (minimálne) v časti ohľadne výšky a splatnosti kúpnej ceny, ktoré prerábanie v určitej časovej tiesni (popri nutnosti nakladania a čiastočnej demontáže strojov) sa prejavilo na chybách, na ktoré podrobne v priebehu konania poukázal žalobca a ktoré súviselo s tým, že žalobca priniesol k podpisu zmluvy menšiu finančnú hotovosť, než ktorá bola vopred dohodnutá. V súvislosti s druhou námietkou súd uvádza, že považuje opis predmetných vecí, ktorých vydania sa žalobca voči žalovanému domáha za dostatočný, rešpektujúci ich opis v samotnej KZ, keď je súčasne vo výroku rozsudku uvedené aj to, že ide práve o tie veci, ktoré tvorili predmet KZ, na základe ktorej sa tieto dostali do dispozície žalovaného.

Z dôvodov uvedených vyššie potom súd žalobe v prevažnej časti vyhovel a uložil žalovanému povinnosť vydať (vrátiť) žalobcovi veci tvoriace predmet KZ, ktorá bola následne prejavom vôle žalobcu - jednostranným odstúpením od KZ, zrušená a žalovanému už nesvedčí žiadny právny dôvod pre užívanie týchto vecí, ktoré stále zostali vo vlastníctve žalobcu. Túto povinnosť súd v súlade s § 457 OZ viazal oproti vzájomnej povinnosti žalobcu vrátiť žalovanému ním zaplatenú časť kúpnej ceny, ktorá bola vyplatená vo výške 7.000,- eur, ale po odpočte sumy 28,- eur, ohľadne ktorej došlo jednostranným zápočtom žalobcu k zániku záväzku žalobcu na jej vrátenie, teda oproti povinnosti vrátenia sumy 6.972,- eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti, pokiaľ súd zaviazal žalobcu vrátiť žalovanému titulom vrátenia časti kúpnej ceny viac, než to žalobca navrhoval, považujúc v prevažnej časti žalobcom učené kompenzácie za nedôvodné, žalobu zamietol.

Súd z dôkazov navrhovaných účastníkmi nevykonal len znalecké dokazovanie, na ktorom nakoniec zotrval už len žalovaný, keďže z výpovede znalkyne Dr. Eriky Strakovej vypočutej dňa 11.01.2013 na OR PZ Dolný Kubín ako svedkyne vo veci ČVS: ORP-549/OVK-DK-2011 vyplynulo, že dôkaz, aký pôvodne aj súd zamýšľal vykonať, nie je uskutočniteľný. Menovaná totiž na jednoznačnú otázku vyšetrovateľa, či je možné pri podpisoch (ktoré skúmala v tomto konaní v súvislosti s podaním znaleckého posudku č. 64/2012) identifikovať alebo zistiť pisateľa sporného podpisu na doklade - potvrdení o zaplatení kúpnej ceny zo dňa 06.06.2011 odpovedala, že nie - pri takto vyhotovených podpisoch sa dá zistiť jedine pravosť, resp. nepravosť podpisu, pričom sa však nedá identifikovať pisateľ.

Tiež potvrdila, že autorom sporného podpisu mohol byť niekto, kto mal k dispozícii preberací protokol z 22.04.2011.

Zároveň súd s poukazom na § 151 ods. 3 prvá veta O. s. p. z dôvodu zložitosti veci a väčšieho počtu nárokov rozhodol, že o trovách tohto konania rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).